

Vijf jaar was ze toen ze wist dat ze orgel wilde spelen. Per 1 februari 2008 werd ze benoemd tot organist van de Sint Jan in Den Bosch. 'Ik had nooit durven denken dat dát zou gebeuren.'

Voor Véronique van den Engh (46), geboren en getogen in Den Bosch, is het de benoeming van haar leven. En, zo hoopt ze, voor de rest van haar leven, want een mooiere post en een mooier orgel bestaan er voor haar niet.

Vingerzetting

Ze is de opvolgster van Maurice Pirenne, die in maart van dit jaar op 79-jarige leeftijd overleed. Hij is de rode draad van het gesprek. Hij was haar leraar, haar geestelijke vader en goede vriend, de man van wie ze het vak van kerkorganist heeft geleerd. Al doende, in de traditie, van meester op leerling. 'Van Maurice leerde ik onder meer hoe een stuk in te studeren, hoe dat te organiseren. Een van de dingen waar hij erg op gericht was, was het uitzoeken van vingerzettingen, een belangrijk hulpmiddel bij het studeren. Het kwam voor dat jij als leerling een

Organiste Veronique van de Engh in de St. Jan. Foto's: Kees Beekmans/Verbeeld.

Véronique van den Engh vindt bestemming

Organiste van Sint Jan

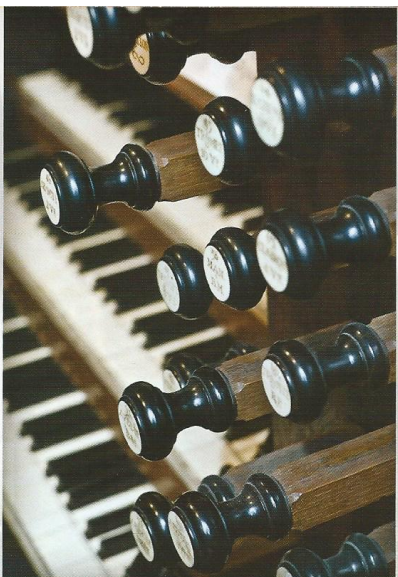
MARJOLIJN SENGERS

vingerzetting had bedacht die Maurice handiger vond dan de zijne. De hoogste eer was dat hij zijn vingerzetting in zijn eigen partituur uitgumde en de jouwe erbij schreef. Het is me een paar keer overkomen!'

Jas aan

Op haar zevende kreeg ze haar eerste pianoles, op haar veertiende haar eerste orgelles. Van haar oom Aat Broersen, die organist was aan de Heilig Hartkerk in Haarlem. 'Toen ik op mijn vijfde naast hem op de orgelbank zat wist ik 'dat wil ik ook'. Ik vond het indrukwekkend, de twee klavieren, het

pedaalwerk, de klank natuurlijk en niet te vergeten de sfeer. Ik wilde heel bewust kerkorgel spelen. Er waren in mijn jeugd nog geen keyboards, maar ik weet zeker dat ik me niet met zo'n ding had laten afschepen! Elke veertien dagen ging ik met de trein naar Haarlem, ik kon studeren op een paar orgels in de buurt, bij de zusters in de Choorstraat, de Heilig Hartkerk aan de Graafseweg en later in de Sint Cathrien. Op de fiets naar de kerk in weer en wind, studeren met m'n jas aan, in de kou, ik vond het heerlijk! Ik heb bewust gekozen in Tilburg, bij Maurice, te gaan studeren. Precies vijfentwintig jaar geleden vroeg hij me voor de eerste keer waar te

Het orgel van
de St. Jan.

nemen op het orgel van de Sint Jan. En daarmee was ik onofficieel 'assistent-organist'.

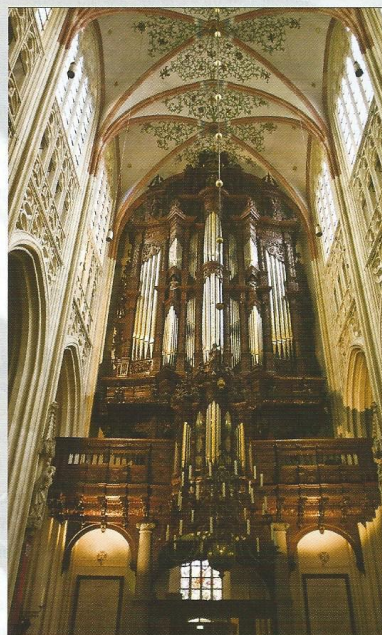
Schola

Ze stond al vroeg dicht bij de Sint Jan. In 1974 werd ze lid van het drie jaar daar-

voor opgerichte meisjeskoor van de kathedraal, de Schola Puellarum. Op haar vijftiende schoof ze door naar de Schola Maior, het volwassenenkoor. Daar leerde ze haar man Paul Leenders kennen, begonnen als lid van de Schola Minor (het jongenskoor) en sinds 1998 'proost' (voorzitter) van de Schola. Ze kregen twee kinderen, die ook allebei in de Schola zingen. Kerk en koor domineren hun leven. Op een prettige manier, ze zijn er, in overdrachtelijke zin, rijk van geworden. 'De muziek, de eeuwenoude traditie, het gevoel samen ergens voor te gaan en iets moois neer te willen zetten, daar kan niets tegenop. De saamhorigheid is groot, de band is hecht. Dat merken we goed rondom het overlijden van Maurice. Zevenhonderd kaarten moesten er worden ver-

gen. Ook Maurice ging het om het voortbestaan van het koor en de rijke muzikale traditie. Hij heeft me voorgedragen bij het bestuur. Ik ben daar trots op, maar ik ben vooral dankbaar dat ik dit mag doen', aldus Véronique van den Engh, die ook als docent aan de opleiding van de Schola verbonden.

Als organiste heeft ze geen voorkeur voor één bepaald soort repertoire. 'Ik ben heel breed in mijn appreciatie van muziek. Tijdens een concert probeer ik altijd afwisseling te brengen, en zoveel mogelijk kleur aan te brengen, zodat niemand afhaakt.' Ze onderkent dat het vak van kerkorganist in moeilijk vaarwater zit. 'We moeten de jeugd gaan heropvoeden wat het orgel betreft. Jongeren willen wel, maar weten niet wat een orgel is, ook omdat ze niet meer in de kerk komen. Samen met een collega geven we middelbare scholieren les over het orgel, hij vertelt erover, ik bespeel het. De kinderen zijn superenthousiast. 'Machtig', zei er laatst een, en dat is precies wat dit orgel is, om te horen en om te zien.'

Het orgel van
de St. Jan.

25 jaar assistent organist

stuurd, een paar telefoontjes en we hadden een 'schrijfploeg' bij elkaar! Opvallend was dat dat vooral Schola-jongeren waren, tussen 16 en 25 jaar.'

Op de benoeming van Véronique van den Engh tot organiste van de Sint Jan is positief gereageerd, toch zijn er ook mensen die vinden dat een zo prestigieuze positie om een internationaal bekende organist vraagt. 'Deze functie in een traditie van vele eeuwen vraagt in de eerste plaats om dienstbaarheid aan de liturgie, en, onlosmakelijk daaraan verbonden, aan het koor. Ik ben nu vooral bezig me het repertoire van het koor eigen te maken. Het koor moet dóór kunnen, moet het niveau kunnen handhaven, moet zich kunnen blijven ontwikkelen. Alleen vóór en na de mis kan ik als organiste doen wat ik wil. Dat moet je kunnen en willen opbren-

Info

www.brabantorgel.nl/organist/VeroniquevandenEngh
home.planet.nl/~scholacantorum.st.jan